

[A. C. D. Petersen.]

konservative Kriseforslag, netop havde den Bund, som vi fra konservativ Side mente, at naar der var et saadant Overskud i Statskassen, kunde man med Rimelighed forlange, at det Erhvervsliv, der arbejdede under de vanskeligste Vilkaar, og som gennem sine Skatter havde været med til at indbetale et saadant Overskud til Statens Finanser, maatte have Krav paa at faa dette tilbagebetalt eller at faa eftergivet nogle af de Skatter, som var betalt i den værste Krisetid. Naar man tager i Betragtning de haanlige Ord, som fra alle Sider i denne Sal faldt om det konservative Folkepartis Forslag om Kriseforanstaltninger, maa jeg have Lov til at sige, at der virkelig siden den Tid synes at være Hausse i Fremsettelsen af Kriseforslag, og vi fra konservativ Side kan kun glæde os over, at vort Initiativ er taget op fra alle Sider i dette høje Ting, saaledes at man nu efter at have haft en mærkværdig lang Ventetid, før man gik ind i direkte Lovforslag, nu saavel fra Regeringspartiernes som fra Venstres Side er naaet til at fremsætte Forslag til Afhjælpning af denne Erhvervskrise og til Støtte for de kriseramte Landmænd. Vi kan kun være tilfredse med, at man nu har erkendt, at det er nødvendigt, og vi kan være tilfredse med, at vi nu alligevel fra alle Sider bliver tvunget ind i et forhaabentlig frugtbart Samarbejde for at finde en Vej ud for det kriseramte Landbrug.

Naar jeg nu undersøger det foreliggende Lovforslag, spørger jeg mig selv: Er det da Udbyttet af den Storvildtjagt, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har indledet? Svaret, jeg giver mig selv, maa være dette, at det ærede Medlem alligevel ikke forsmaar at nappe en lille Mus, medens han forbereder den store Bøffeljagt. Hvad det foreliggende Lovforslag angaar, finder jeg ligesom adskillige af de foregaaende Talere, at det rækker overmaade vidt, og jeg maa udtale min Forbavselse over, at der kan være en saadan Forskel i Udformningen af den Lov, som nu skal afløses, og det Forslag, som skal være Afløseren, thi det er rigtigt, som det allerede er sagt, at det var netop det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der som Landbrugsminister var overmaade betænkelig ved den Risiko, Staten udsattes for; han kunde kun gaa med til saadanne Udlaan af Statsmidler, naar Udlaanene skete til allerede bestaaende Banker og Sparekasser, saaledes at disse Pengeinstitutioner overtog den store Risiko, en Risiko, der i hvert Fald paa enkelte Omraader var lige saa

stor som Statens. Man krævede, at de i særlige Tilfælde selv skulde garantere for indtil 50 pCt. af de af Staten udlaante Midler, og det kunde ske paa den Maade, sagde det ærede Medlem, at Slægt og Venner traadte til med Kautitioner, og man maatte formode, at de Mennesker, som havde Penge til gode hos de akkordøgende, i mange Tilfælde kunde være opfordret til at yde denne Kaution for at skaffe sig likvide Midler.

Det var denne Argumentation, som den daværende højtærede Landbrugsminister, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, aførte overfor Tilvejebringelsen af 10 Mill. Kr. til Akkorder. Overfor dette Forslag husker jeg bestemt, at jeg paa mit Partis Vegne havde Lejlighed til at gøre adskillige Bemærkninger; jeg følte mig overbevist om, at denne Lovgivning ingen som helst Betydning vilde faa, for det første af den Grund, at der ikke vilde blive Brug for disse Midler, idet de nødvendige Garanter og Garantier ikke kunde tilvejebringes, fordi Bankerne og Sparekasserne, som man krævede skulde staa inde for Laanene, og som kun maatte tage en saa lav Fortjeneste som $\frac{1}{2}$ pCt. af disse Udlaan, naturligvis ikke, da de havde Ansvaret overfor en Mængde andre Menneskers Pengemidler, letsindigt vilde sætte disse Midler ind, naar Fortjenesten ikke kunde være større end $\frac{1}{2}$ pCt. Og dernæst af den Grund, at jeg i hvert Fald kun kan anse det for en meget ringe Hjælp at stille Midler til Raadighed til Opnaelse af Akkord.

Forholdet er jo nemlig det, at dette Lovforslags § 4 gaar ud paa, at Laanet ikke maa overstige 8 pCt. af den for vedkommende Ejendom ansatte Ejendoms-skyldværdi og i hvert enkelt Tilfælde ikke overstige 6 000 Kr., og Laanet skal medføre, at Gældsforpligtelserne nedbringes ikke til et Beløb, der svarer til den ansatte Ejendomsskyldværdi plus Værdien af Besætning og Inventar, men til en af disse Skønsmænd, Akkordudvalget, Laanekassens Bestyrelse ansat Skønsværdi, som meget godt kan ligge ud over den ansatte Ejendomsskyldværdi og Jordværdi, og derfor kan Gældsforpligtelserne komme til at ligge betydeligt højere end Ejendomsskyldværdi plus Værdien af Besætning og Inventar. Det er imidlertid min Opfattelse, at ingen maa nære saa optimistiske Forhaabninger til den nærmeste Fremtid, at han tror, at et Landbrug, som er behæftet med Gældsforpligtelser, der ligger ud over Ejendomsskyldværdi plus Værdien af Be-